

C13 – BUI1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

19 oktober 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Roland Van Gothem tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het ontbreken van Oostenrijk in het actieprogramma 2001 van Export Vlaanderen

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 19 oktober 2000

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.35 uur.*

Interpellatie van de heer Roland Van Gothem tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het ontbreken van Oostenrijk in het actieprogramma 2001 van Export Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Gothem tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het ontbreken van Oostenrijk in het actieprogramma 2001 van Export Vlaanderen.

De heer Van Gothem heeft het woord.

De heer Roland Van Gothem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tot mijn verbazing heb ik vastgesteld dat in het actieprogramma 2001 van Export Vlaanderen nergens gewag wordt gemaakt van Oostenrijk. Na de dwaze opvoering van minister Michel staan de handelsbetrekkingen met Oostenrijk op een laag pitje, wat nogal begrijpelijk is. Minister-president Dewael wil daar blijkbaar iets aan doen, want volgens De Standaard van 23 september brengt hij na nieuwjaar een bezoek aan Oostenrijk, niet om er te gaan skiën, maar 'om de zwaargehavende handelsbetrekkingen tussen Vlaanderen en Oostenrijk te herstellen.'

Zo'n initiatief moet wel van Vlaanderen komen, aangezien Wallonië zo goed als geen handelsbetrekkingen met Oostenrijk heeft. Het baart me dan ook zorgen dat het exportprogramma 2001 werd opgesteld in overleg met de andere gewesten. Oostenrijk is voor Wallonië zeker geen prioritaire handelspartner, wel integendeel, want het kwaliteitswapens producerende Oostenrijk is een geducht

concurrent voor het Waalse FN. Ik heb steeds vermoed dat de boycot van minister Michel daar iets mee te maken had.

Ik blijf mij afvragen waarom er geen initiatieven ten aanzien van Oostenrijk worden genomen. Achter de mensenrechten moet men zich niet verschuilen, want anders begrijp ik niet waarom er wel gehandeld wordt met Cuba, Mexico, China en Libië. Daar hanteert men de realpolitik, waarom dan niet in Oostenrijk ? Men zou kunnen opwerpen dat ook Finland niet in het nieuwe actieprogramma voorkomt. Dan antwoord ik dat we ten aanzien van Finland geen extra inspanningen hoeven te leveren, aangezien er met Finland geen moeilijkheden zijn.

Export Vlaanderen heeft als doel de bevordering van de Vlaamse export. Waarom levert de Vlaamse overheid dan geen extra inspanning ten aanzien van een land waarmee onze handelsrelatie momenteel problematisch is ? Dat is vanuit een commercieel oogpunt niet te rechtvaardigen. Voor probleemregio's moet een tandje worden bijgestoken, maar dat gebeurt duidelijk niet. Heeft Export Vlaanderen hier op eigen houtje gehandeld of gaat het misschien om een politieke beslissing ? Houdt de Vlaamse regering de relaties met Oostenrijk misschien bewust op een laag pitje ? Werd er misschien druk uitgeoefend door de federale regering ? Zal de Vlaamse regering bijkomende initiatieven ten aanzien van Oostenrijk nemen ? Daarzonder is de promotiereis van de minister-president immers vrij zinloos.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het actieprogramma 2001 werden inderdaad geen specifieke acties ten aanzien van Oostenrijk opgenomen. Enkele bedenkingen daarbij.

Sauwens

De Vlaamse regering heeft zich inzake Oostenrijk van in den beginne ingeschreven in de Europese beleidslijn. We vinden het belangrijk dat Europa in internationale aangelegenheden met één stem spreekt. Als Europees federalist vind ik wat dat betreft een eigengereide koers niet aangewezen. We zijn wel veel minder ver gegaan dan de federale regering. We hebben de Europese afspraken minimalistisch geïnterpreteerd. De minister van Cultuur heeft al snel laten weten dat de uitwisseling van kunstenaars gewoon kon doorgaan. Ook wat mij betreft was het business as usual : de activiteiten van onze Vlaamse economische vertegenwoordiger in Wenen werden op geen enkele manier beperkt. De politieke contacten werden wel op een laag pitje gezet. Concreet betekent dit dat alle exportinitiatieven van onze ondernemingen op de Oostenrijkse markt de ondersteuning van Export Vlaanderen konden blijven genieten. Ze konden dus ook aanspraak blijven maken op de financiële stimuli waarin reglementair is voorzien.

Ik wijs erop dat vier vijfde van de werking van Export Vlaanderen niet expliciet is opgenomen in het actieprogramma, dat is de dagdagelijkse werking van het netwerk. Enkel de grotere acties – de deelnames aan beurzen, de multisectorale handelszendingen – komen in het programma voor. Zelfs een aantal van die grote acties is gewoon doorgegaan, denk maar aan de promotiedagen van de Antwerpse haven in Wenen in april 2000. Daarmee wil ik de indruk wegnemen dat Export Vlaanderen in 2000 acties zou hebben geschrapt. Een inhaalbeweging in 2001 is dan ook niet nodig.

Het nieuwe actieprogramma kwam tot stand na de klassieke consultatieronde met de werkgeversorganisaties en bedrijfsfederaties. Zij hebben hun wensen en voorstellen kunnen indienen. Er kwam geen vraag om specifieke acties op te zetten ten aanzien van de Oostenrijkse markt. Het actieprogramma werd door de regering zonder enige wijziging goedgekeurd. Bij het vooroverleg kan de leidend ambtenaar wel klemtonen leggen, maar het zijn de bedrijven die via hun delegatie in de raad van bestuur van Export Vlaanderen de zendingen, beursdeelnames en regio's selecteren. De politiek doet geen interventie, wij acteren gewoon.

Dat neemt niet weg dat ik wel degelijk besef dat concrete initiatieven ten aanzien van Oostenrijk zin hebben. De minister-president wil met zijn bezoek aan het land in januari 2001 duidelijk maken dat de Vlaams-Oostenrijkse relaties volledig genormaliseerd zijn. In de marge van dat bezoek zal ik

zelf en zal Export Vlaanderen een aantal initiatieven ontplooiën om zo de belangen van de Vlaamse ondernemingen, die wel degelijk geschaad zijn, te behartigen.

De meest recente exportcijfers tonen inderdaad aan dat er een probleem gerezen is door het optreden van de federale regering tegenover Oostenrijk. Uit de Belgische exportcijfers – voor het tweede kwartaal 2000 heb ik nog geen uitgesplitste cijfers – blijkt een ernstige terugval van de exportgroei. De Belgische export wereldwijd groeit met 19 percent, de export naar Oostenrijk amper met 7 percent. Als men beseft dat 78 percent van de export naar Oostenrijk voor rekening van Vlaanderen komt, heeft men een idee van de weerslag van die vertraagde groei. De exacte Vlaamse cijfers verwacht ik eind oktober, begin november.

Uit Oostenrijkse cijfers, die ik vanmorgen ontving, blijkt dat Oostenrijk zijn import uit de hele wereld met 12,5 percent zag toenemen in het eerste halfjaar 2000. In Duitsland groeit de export naar Oostenrijk met 9 percent, in Italië met 8 percent, in Groot-Brittannië zelfs met 12 percent. Slechts Frankrijk en België, dat toch in de top-15 van exporteurs naar Oostenrijk staat, vallen lelijk uit de toon met een daling van respectievelijk 1 en 0,5 percent ten opzichte van de groeicijfers. Er zijn weliswaar kleine verschillen tussen de Belgische en de Oostenrijkse cijfers, maar de trend is duidelijk : we verliezen terrein.

Er is dus wel degelijk een probleem. De Vlaamse handelsrelaties met Oostenrijk hebben een flinke klap gekregen als gevolg van de politieke ontwikkelingen. Het actieplan 2001 werd opgemaakt in mei-juni, toen deze cijfers nog niet bekend waren. Men kon dus ook nog geen rekening houden met de negatieve trend. Ik wacht op precieze, uitgesplitste cijfers en zal de regering in november voorstellen om het actieprogramma aan te passen. Er moeten immers extra inspanningen worden geleverd om de handelsrelaties met Oostenrijk opnieuw op het vroegere niveau te brengen.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Ik ben verheugd dat het programma zal worden aangepast en dat er bijzondere inspanningen zullen worden geleverd om de gehavende handelsrelaties met Oostenrijk te herstellen. In mei, toen het programma werd opgesteld, waren er nog geen exportcijfers beschikbaar, maar de negatieve trend was toen toch al te

Van Goethem

verwachten. Export Vlaanderen had daar dus moeten op anticiperen.

Minister Johan Sauwens : Zoals u weet heb ik een bijzondere actie willen ondernemen.

De heer Karim Van Overmeire : Levert het Waals Gewest gelijkaardige inspanningen ten aanzien van Oostenrijk ? Is men ook daar tot het inzicht gekomen dat er een inhaalbeweging moet komen ? Of zet men daar de boycot voort en laat men Oostenrijk links liggen ?

Het lijkt me van het grootste belang dat de Vlaamse bedrijven zich voortaan in Oostenrijk als Vlaams profileren, en niet langer als Belgisch. Het begrip België is ondertussen zo negatief geladen in Oostenrijk, dat het moment gekomen is om volop de Vlaamse kaart te trekken.

De heer Miel Verrijken : De minister heeft behartigenswaardige dingen gezegd. Er sloop echter een foutje in zijn uiteenzetting. Blijkbaar heeft men hem niet goed ingelicht inzake de culturele betrekkingen. Volgens de minister zijn er op dat vlak geen problemen geweest, maar dat moet ik ontkennen. In het Antwerps Koninklijk Museum van Schone Kunsten moest momenteel een lieflijke tentoonstelling over kinderportretten lopen. Een van de mooiste 17de-eeuwse kinderportretten is wel dat van Clara Serena, het dochtertje van Rubens. De Oostenrijkse Albertina was niet bereid om dat portret uit te lenen. De tentoonstelling werd uitgesteld, en dat allemaal omwille van een Waals-Oostenrijks incident. Ik hoop dat dit zo snel mogelijk kan worden geregeld. We kunnen dan meteen ook het portret van Rubens zoontje vragen. Bij wijze van Wiedergutmachung kan men ons dan de twee portretten uitlenen.

De voorzitter : De moraal van het verhaal lijkt te zijn : wat de minister denkt te moeten doen, moet hij doen. Hij had zijn voorgenomen actie gewoon moeten doorzetten.

Moeten onze bedrijven zich nu als Belgisch of als Vlaams profileren ? Ik denk dat die vraag het thema van deze interpellatie wat overstijgt. Uit onderzoek is gebleken dat het niet volstaat om zich geografisch te profileren : men moet naar kwaliteit, ervaring of ambachtelijke deskundigheid kunnen verwijzen en dat dan koppelen aan een streek.

De politieke afspraken met de democratische regio's uit Oostenrijk werden steeds correct gehonoreerd. Dat moet bij de Oostenrijkers zeker goodwill oproepen ten aanzien van onze pogingen om de eerdere betrekkingen te herstellen.

Minister Johan Sauwens : Het culturele aspect van deze interpellatie laat ik over aan de minister van Cultuur. Ik blijf er echter bij dat de minister onmiddellijk gezegd heeft dat alle uitwisselingsprogramma's die officiële Vlaamse steun kregen, gewoon konden doorgaan.

Aan de heer Van Overmeire kan ik zeggen dat Brussel en Wallonië geen specifieke acties ten aanzien van Oostenrijk opzetten. Dat is trouwens de verantwoordelijkheid van die gewesten en we hoeven ons daar niet druk over te maken. Vlaanderen neemt bijna 80 percent van de Belgische export naar Oostenrijk voor zijn rekening en ik stel voor dat we ons daarop zouden concentreren.

De voorzitter heeft gelijk dat het kwaliteitslabel belangrijker is dan het geografische vlagje op het exportproduct. De federale politici moeten wel beseffen dat hun politieke stellingnames belangrijke gevolgen kunnen hebben voor de regio's. Dat is hier te weinig gebeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.57 uur.*
